

i en Haandevending, da det var Oppositionsparti. Nu er det de Herrer, der har Ansvaret, nu er det dem, der skal ordne det.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen gjorde sig skyldig i en Fejltagelse. Maaske var han ikke Medlem af Rigsdagen i 1922, det husker jeg ikke. Han mente, at vi havde stemt for Ordningen af 1922. Deri tager det ærede Medlem fejl. Vi havde en væsentlig anden Opfattelse af, hvad der skulde ske den Gang, men de Ændringsforslag, vi stillede, forkastede det høje Folketing ved Venstres og de Konservatives forenede Kræfter. Og da disse Ændringsforslag var forkastet, erklærede vi, at saa vilde vi ikke stemme for Ordningen, men undlod at stemme for den, i Modsætning til, hvad det ærede Medlem nu siger.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner, hvis Syn paa Sagen jo ikke afveg stærkt fra mit, gjorde, i Anledning af hvad jeg havde sagt om disse Aktiver, der skulde henlægges til Afviklingskassen, en Bemærkning om, at den Omhu for Erhvervslivet, som jeg her lagde for Dagen, havde han savnet, idet jeg ikke havde bidraget til at opretholde Erhvervene. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener. Men jeg formoder, at han mener, at vi ikke havde villet gennemføre de Toldforanstaltninger, de Konservative vilde have. Nu har de Konservative haft Magten i et halvt Aar, er Regeringsparti, Støtteparti for den udmærkede Venstreregering. Hvorfor i al Verden har de saa ikke gennemført det, de gerne vilde have? Hvis man vil foranstalte en Undersøgelse af, hvad jeg udrettede for Erhvervslivet, saa er det dog tvivlsomt, om det ærede Medlem faar Ret i, at jeg slet ingen Ting udrettede. Jeg kan dog ganske utvivlsomt trække adskillige erhvervsdrivende frem, som vil erkende, at paa dette eller hint Omraade er udrettet Ting i de Aar, som Erhvervslivet den Dag i Dag i høj Grad sætter Pris paa. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Pitzner er i Stand til at trække nogen frem, der for det sidste halve Aar vil give en lignende Erklæring.

Jeg savner i de Bemærkninger, der er faldet saavel fra den højtærede Minister som fra det ærede Medlem Hr. Zahle, en Simule Opklaring med Hensyn til disse Løfter ved Ministeriets Dannelse. Jeg synes, at naar man paa et Partis Møde taler om disse Løfter, kan det ikke være urimeligt ogsaa at ønske dem fæstnet i Rigsdagstidenden. Det er dog af politisk Betydning, hvilke Aftaler der er truffet mellem en Regering og et af de Partier, der dog til en vis Grad støtter denne Regering i Øjeblikket.

Jeg synes derfor, at nu, da Lejligheden byder sig, hvor vi er i Færd med at imødekomme i hvert Fald det ene af de Løfter, som siges at være givet ved Ministeriets Dannelse, vilde det dog være rimeligt, at vi fra begge Parter fik autentisk at vide, fæstnet i Rigsdagstidenden, hvad det er for Løfter, der ved den paagældende Lejlighed er udvekslet.

I øvrigt maa jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Zahle har smertet mig, for saa vidt som han saa helt og fuldt stillede sig paa Privatkapitalismens Side. Selv om det ærede Medlem føler sig bundet af visse Løfter, saa havde jeg dog ventet, at det ærede Medlem i nogen Grad havde øvet Kritik overfor en Udvikling, der tilsigter at tage en meget betydelig Sum ud af Statskassen og give den til et privatkapitalistisk Selskab til videre Anvendelse under dette privatkapitalistiske Selskabs fremtidige Virksomhed. Det ærede Medlem syntes villig til at give Regeringen Støtte til Tilvejebringelsen af Midler, de 70 Mill. Kr. eller hvor meget der nu bliver Tale om, men jeg savnede i det ærede Medlems Bemærkninger herom ganske det Ønske, som jeg havde ventet at faa Tilslutning til, at vi med det samme fik klaret, hvem der skal betale den Gæld, som Staten der paafører sig; for det er vel ikke heller det ærede Medlem Hr. Zahles Mening, at de nædskaarne Tjenestemænd og de arbejdsløse og alle andre ulykkelige i Samfundet skal bære deres Part med af Byrden til Dækning af denne Svindel?

Det ærede Medlem Hr. Zahle gjorde i øvrigt nogle Bemærkninger om disse hemmelige Statslaan, som Banken levede paa. Det kan man i og for sig godt kalde det, man kan jo kalde hele Bankens Virksomhed for en Statsforretning, for saa vidt som Staten ved den Garantilov, der eksisterer, har bundet sig til at opfylde enhver Forpligtelse, som Banken ikke selv kan opfylde. Hvis den har optaget Laan, hefter selvfølgelig Staten ogsaa for saadanne Laan nu, ligesom den gjorde det i 1922 og 1923 og fremdeles. Det ærede Medlem brugte gentagne Gange den Betegnelse, at Laanene blev optaget med Statens Kaution. Jeg formoder, det ærede Medlem her tænker paa den almindelige Statsgaranti, altsaa Loven, for nogen særlig Kaution kan jeg ikke antage, at Regeringen yder overfor Optagelse af eventuelle Laan fra Landmandsbankens Side, i hvert Fald i min Ministertid har noget saadant ikke fundet Sted.

Men i øvrigt, naar det ærede Medlem opholder sig ved Nødvendigheden af at dække disse saakaldte hemmelige Statslaan, saa tror jeg, det ærede Medlem kan være